

DRIEMAANDELIJKS CONTACTBLAD TUSSEN SCHOOL, GEZIN EN OUD-LEERLINGEN.
REDACTIE, LAY-OUT EN DRUKWERK: PERSONEEL EN SECRETARIAAT.
V.U. K. DERUYVER, Zandgroeflaan 2 1160 BRUSSEL – AFGIFTEKANTOOR: 1160 BRUSSEL 16

België-Belgique
P.B.
1160 Brussel 16
1/4288

de uitkijk

Jaargang 40, nr. 133 - Kerstmis 2009

Lutgardiscollege
Zandgroeflaan 2
1160 Oudergem
www.lutgardiscollege.be

Inhoudstafel

Voorwoord	3
Hup met de beentjes	4
Verkeershappening	5
Recensie: “De helaasheid der dingen.”	6
Bezinning 2009	7
Essay on “Pride and Prejudice”	10
Gedicht	12
Essay over religie	13
Nieuwe speelzaal	15
Kerstverhaal: Marco en zijn vliegende kerstbrief	15
Cinefielen, let op!	18
Nieuws van Born in Africa	18
Schoolraad	20
LCO kleurt je (mid)dag	21
Recensie toneelstuk « The broken circle » KVS	22
Eerste jaar : ontmoetingstweedaagse	23
Leren leren met LEGO	24
Wel en wee	26

Voorwoord

Beste lezer

Het begin van het nieuwe schooljaar kondigt vaak een resem vernieuwingen aan. Dit jaar kunnen we gelukkig spreken van verbeteringen.

We hebben een nieuwe onderwijsminister: Pascal Smet. Hij heeft weliswaar geen affiniteit met het onderwijs, maar hij is wel een Brusselaar en dat kan een voordeel zijn. Kan, want in de reeks besparingsmaatregelen is meteen de extra premie afgeschaft die nieuwe jonge leerkrachten moest aantrekken om in het Brussels onderwijs les te geven. gelukkig - doch met enige moeite - is het ons gelukt de vacatures in onze school allemaal met nieuwe sterke leerkrachten in te vullen. gelukkig - doch met enige moeite - is het ons gelukt de vacatures in onze school allemaal met nieuwe sterke leerkrachten in te vullen.

Een andere “vernieuwing” van minister Smet is ook ingegeven door begrotingsproblemen: de buitenschoolse aanpak van het Gelijke Kansen Onderwijs (GOK) is te duur en niet efficiënt. Verschillende medewerkers worden op straat gezet en de scholen moeten voortaan alleen werken aan hun GOK-beleid. Dat zal wel lukken: onze school spreekt een gezonde doorsnede van de samenleving aan en we hebben dus tijd en mensen om zich bezig te houden met de minderheid voor wie onderwijs moeilijker bereikbaar is.

Het nieuwe inschrijvingsbeleid voor kinderen die naar de humaniora gaan, zou een verbetering moeten zijn. Meer uitleg vindt u in het artikel van de Schoolraad. Om wachtrijen in een aantal (lees: 2) secundaire scholen te vermijden, moet elke toekomstige humanioraleerling zich vanaf januari aanmelden om zich in te schrijven. Een computerprogramma zal dan bepalen wie het meest in aanmerking komt om in school x of y te studeren. Wie in een kleine, gezellige school wil studeren, die kiest natuurlijk voor het Lutgardiscollege.

En ten slotte is er nog een vernieuwing die alle leerlingen en ouders van het Lutgardiscollege rechtstreeks aanbelangt: een nieuwe directeur. Leerlingen kennen mij al 25 jaar als leerkracht aardrijkskunde en weet uit ervaring wat de leerlingen, de school, het personeel en de ouders waarderen. Wie bij al deze veranderingen het noorden kwijt geraakt, mag mij altijd aanspreken.

Op het einde van dit eerste trimester is het goed even terug te kijken op de voorbije maanden. In deze Uitkijk leest u meer over verschillende initiatieven, interessante uitstappen en onze nieuwe middagactiviteiten. De proefwerken

zijn afgelopen, de resultaten bekend en het is voor iedereen tijd om rust te vinden!

Ik wens iedereen een warm kerstfeest, een dag om anderen een gevoel van geborgenheid, gezelligheid en tijd te bieden! We kunnen dan met vernieuwde energie weer starten in 2010!

Veel leesplezier!

K. Deruyver, directeur

Hup met de beentjes

Op 13 november gaf juf Julie van de lagere school ons een demonstratiesessie van de nieuwste trend in fitnessland: ZUMBA. Leerkrachten van de lagere school en leerlingen van de derde graad toonden in de oude sportzaal hun fantastische conditie door een half uur lang heen en weer te springen op opzweepende muziek, die het midden houdt tussen salsa en italo-disco.

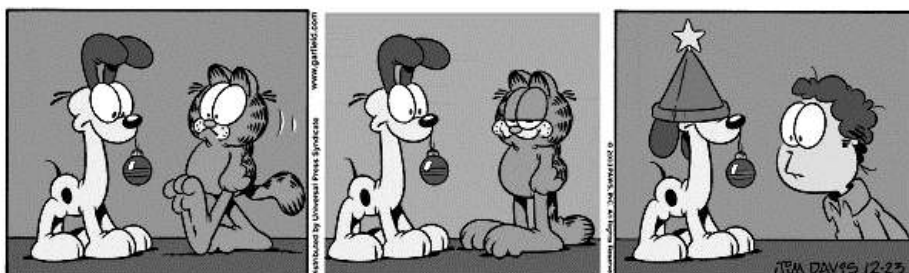

Verkeershappening

Op 7/10/2009 zijn wij met onze klas naar een verkeershappening in Brussel gegaan. Toen we daar aankwamen moesten we nog even wachten tot we het lokaal in konden om een presentatie te zien. Die ging over het nut van de veiligheidsgordel en waarom het belangrijk is die in de wagen te dragen, en zeker

achteraan. Ik vond het een heel interessante presentatie. Je krijgt toch wel een beetje schrik als je ziet wat er kan gebeuren indien je geen gordel draagt. Daarna mochten we zelf meemaken hoe het is om over de kop te gaan met een auto. Een aantal van ons hadden een beetje schrik, want die auto draaide nogal snel in het rond. Uiteindelijk vond iedereen het leuk om dat eens mee te maken, maar het is wel eng als je in het voertuig zit. In het echt gaat het zelfs 100x sneller in het rond! Daar schrik je wel even van! Na het verkeershappening zijn we nog even bij de stallen gaan kijken van de paarden. Ik vond het een interessante dag en goed om te weten wat de gevolgen zijn als je geen gordel achteraan draagt, wat ik eigenlijk niet doe.

Recensie: "De helaasheid der dingen."

Woensdagavond. Ik zit achteruit gezakt in een oncomfortabele bioscoopzetel. "De helaasheid" begint. Het is de verfilming van het gelijknamige boek van Dimitri Verhulst. Hierin vertelt Verhulst het verhaal van zijn alter-ego, Gunther Strobbe, een 13-jarige jongen.

Gunther woont samen met zijn vader en drie nonkels bij zijn grootmoeder. Door enkele tegenslagen in hun leven besloten de vier broers terug bij hun moeder te gaan wonen. Ze zitten allemaal in een uitzichtloze situatie: of ze zitten diep in de schulden of ze betalen zich blauw aan alimentatie. Ze hebben alle vier een onlesbare dorst. Je vindt hen dan ook meer in het café dan ergens anders.

leven.

Gunther heeft dus geen rooskleurige jeugd, aangezien hij opgroeit in een marginale omgeving. Regisseur van dienst is Felix Van Groeningen. Hij belicht het leven van Gunther op een zeer grauwe manier. Hij geeft een zeer realistisch beeld van de mensen die in dergelijke omstandigheden

De film speelt zich af in de buurt van Aalst en is in het plaatselijke dialect gesproken. Dit draagt bij tot een zeer realistische sfeer. De cast bestaat uit enkele topacteurs zoals Koen De Graeve, Johan Heldenbergh, Gilda De Bal en Wouter Hendrickx. De regisseur drukt de kijker met de neus op de feiten, aangezien er nog steeds mensen zo leven.

Stijn, leerling van 5B

De feestdagen komen eraan ...

Bezinning 2009

Op 29 en 30 oktober hebben de leerlingen van het zesde jaar zich naar jaarlijkse gewoonte teruggetrokken op diverse locaties, waar zowel een spirituele als stoffelijke reiniging hun deel werd. Hieronder een greep uit de reacties.

Bezinning Brussel

De eerste dag stond in het teken van vluchtelingen. In de voormiddag brachten we een bezoek aan 'Het Klein Kasteeltje', een verblijfcentrum voor vluchtelingen, en kregen er een rondleiding. 's Middags waren we te gast in het vrouwenhuis waar we heerlijke pompoensoep dronken. In de namiddag

speelden we een vluchtelingenspel, dat ons liet voelen hoe het was om als vluchteling toe te komen in een volkomen vreemd land en de hele procedure te doorlopen die men verwacht wordt te volgen.

De volgende dag spraken we af aan de Hallepoort om een wandeling te

maken door de Marollen. Tijdens deze wandeling wees mevr. Dewinkeler ons een aantal sociale woonprojecten. Onze broodjes aten we op in een zeer gezellig café, al liep de bediening wat traag... Daarna ging onze wandeling verder langs verschillende organisaties die de daklozen helpen. Tijdens onze tocht zagen we een heel andere kant van Brussel, een verborgen kant, die de dagjestoerist niet ziet of niet wenst te zien. Onze bezinning eindigde op de Grote Markt waar we afscheid namen na een zeer leuke bezinning om aan een verdiende vakantie te beginnen.

Iris, leerling van 6C

De abdij

Onze zoektocht naar innerlijke vreugde oftewel een "chille" week in the middle of nowhere.

Na een vlotte heenreis (met uitzondering van Antwerpen, waar we wat moeite hadden om de juiste bus te vinden) kwamen we aan in Westmalle. De abdij zelf kon je niet zien van op straat, maar Mr. Vermeir wist waar hij naartoe moest, dus zijn we maar braaf gevolgd. Na een korte rondwandeling gingen we al meteen eten. In complete stilte. Praten was tijdens het ontbijt of het avondeten niet toegelaten! Het was daar trouwens niet alleen stil tijdens het eten, de hele abdij was kalm. In de oktoberwind vielen de blaadjes stilletjes naar beneden en piepten de vogeltjes rustig vanuit hun nestjes. Echt wel chill.

Wij kregen drie dagen om te contempleren, een paar groepsgesprekken te houden, een beetje te mediteren en een wandeling te maken in het omliggende woud. In dat woud zijn we trouwens verkeerd gelopen, nadat ik de rest van de groep uitdrukkelijk had gewaarschuwd dat het de verkeerde weg zou zijn, waarna ik door diezelfde rest na terugkeer op een extra smakelijk pintje werd getrakteerd. In onze vrije tijd hebben we vrij veel gekaart, wat onze reflexen en de soepelheid van onze polsgewrichten uitermate ten goede is gekomen. Ons bezoek aan de abdij was echt iets anders. Ik kan het iedereen aanraden.

“Wij kregen drie dagen om te contempleren, een paar groepsgesprekken te houden, een beetje te mediteren en een wandeling te maken in het omliggende woud.”

Edward, leerling van GB

Bezinning Bellingen

We waren met een kleine groep van 10 mensen die richting Bellingen vertrok om de vrijwilligers daar wat te gaan helpen. We hadden donderdagochtend afgesproken in Brussel Centraal, van waar we eerst met trein en dan met bus richting Bellingen vertrokken. Voor we het wisten, waren we op de plek waar we 2 dagen lang zouden vertoeven. We maakten kennis met de vrijwilligers ter plaatse en verdeelden ons in groepjes. Twee mensen moesten een oude stal helemaal afbreken: dakpannen afhaken, opkuisen, enzovoort. Twee anderen moesten kleine boompjes verplanten naar een plek waar ze meer zon zouden krijgen. De rest moest de wilgen knotten. Tussendoor lasten we af en toe een korte pauze in om onze dorst en honger te stillen. De kookploeg had 's avonds pizza's klaargemaakt, die door onze reuzehonger verdwenen als sneeuw voor de zon.

Na het avondeten gingen we allemaal rond het kampvuur zitten en genoten we van de warmte, de natuur en de sfeer. Een beetje later gingen een paar mensen naar boven om een film te bekijken, terwijl de rest nog wat bleef napraten. De volgende ochtend werden we om 8 uur gewekt door Meneer Fleurbaey. Het ontbijt bestond uit

boterkoeken met warme chocomelk. Hierna konden we buiten weer aan de slag en werkten we door tot iets voor de middag, toen de spaghetti klaar was. Na het middageten gingen we onze koffers maken en de kamers opborstelen. De vrijwilligers zeiden dat ze heel blij waren met zo'n werkgroep als wij. Na het afscheid vertrokken we opnieuw per bus en trein naar huis. Voor mij was het alleszins een geslaagde bezinning, met mooi weer en een toffe sfeer. Hopelijk gold dat ook voor de andere groepen!

Veerle, leerling van 6A

Bezinning op een Mechelse boerderij

Bezinning... Leuk is het niet. Maar de zesdejaars die naar Mechelen zijn gegaan, zullen het zeker tegenspreken. De eerste dag vertrokken we met frisse tegenzin naar Mechelen. Na ons eerste karweitje vonden we dat het

" Het volgende karweitje bestond uit het verzamelen van bladeren, we weten niet waaraan het lag, maar iedereen amuseerde zich te pletter."

eigenlijk nog goed meeviel. Bij de lunch was iedereen stil, de sfeer moest er nog in komen. Het volgende karweitje bestond uit het verzamelen van bladeren, we weten niet waaraan het lag, maar iedereen amuseerde zich te pletter. Eindelijk, de sfeer was er! En vanaf dat moment is het zo

gebleven. Na een dagje rustig werken, gingen we naar de jeugdherberg in Mechelen, die tot onze niet geringe verbazing zeer goed was uitgerust. Nadat iedereen zich had gewassen, besloten we de stad in te trekken. Na lang twijfelen en zoeken raadde een groepje plaatselijke jongeren ons een Italiaans restaurant aan. Het restaurant zag er appetijtelijk uit, maar dat was het spijtig genoeg niet. Niet alles is wat het lijkt. Om de avond goed af te sluiten,

besloten we nog iets te gaan drinken in hartje Mechelen. Het werd een onvergetelijke avond.

Na een korte nacht verliep het opstaan moeizaam. En het werk dat de eerste dag zo leuk leek, was om de een of andere reden plots minder aangenaam geworden. Toch deed iedereen zijn best om zijn of haar taak uit te voeren. Op het einde van de dag was iedereen moe, maar voldaan. Voor we het wisten, was het al 4 uur, tijd om te vertrekken. Met spijt in

het hart nam iedereen afscheid van de boerderij en keerde we huiswaarts. Ik denk dat we voor iedereen kunnen spreken als we zeggen dat dit voor ons de beste bezinning ooit was. Nog eens dank aan Mr Vandenbroeke voor de goede zorg en begeleiding.

Jonathan, leerling van 6A

Essay on "Pride and Prejudice"

The flipside of marriage in the 1800's

Today, when a couple decides to get married, it is considered as the logical next step in their relationship. This shows how much they love each other and that they are no longer seeking another partner. If all goes well a couple stays happily married for the rest of their lives together until one of the partners passes away. But if all goes downhill from the marriage onwards and both partners are unhappy with the relationship, they can divorce. One in three couples files for a divorce nowadays and compared to the 1950's divorce numbers have grown by 500%. This can be explained by the fact that society doesn't fuss anymore over what the neighbors or family might say. People do not want to be stuck in a relationship leading nowhere and they would rather lead divorced but happier lives.

“Pride and Prejudice” shows the pathetic lives of marriage obsessed girls lead by a mother hen who brainwashes her marriage obsessed daughters into believing that they were born to marry a man who makes more than five thousand pounds a year. This is sick. The mother hen reminds me of a fishmonger trying to sell fish or a salesman who works at a Roman slave market. The daughters who believe all of it, I find, are naïve. What are the

“ What are the chances that a prince in shining armor is handsome, rich, romantic and a good kisser?”

chances that a prince in shining armor is handsome, rich, romantic and a good kisser? Slim to none, I’m afraid.

My vision on marriage was nice, it had something romantic to it. This changed after I’d watched “Pride and Prejudice”. Marriage in those days was not at all

romantic, it was actually a business deal between families. You could count yourself lucky if you and your wife actually were in love, seeing how everything was predetermined in those days. There were no divorces, but many people lead unhappy lives, often cheating on their partners. But

luckily Jane Austen can write a Cinderella story of a fictional character for all the desperate women in the world who pity their own loneliness. What Jane Austen forgets to mention is that 99.9% of all the marriages in those days were not at all like that.

My conclusion is that the flipside of marriages in the 1800’s was that everything was sugarcoated and every marriage was filled with love on the outside but on the inside the core was as rotten as an old and cheap youth-hostel’s shower.

Jonathan, leerling van GA

Ijzige vlakten ontdooien aan de hemel
Bomen wenen dauw
Druppelt langs hun uitgerekte halzen
Ik huil zachtjes mee, maar ze horen me niet
Snikken vallen op de zoute aarde
Straten glimmen donker in het maanlicht
Niets lijkt meer hoe het was

Wachtend op wie in de afgebladderde verf aan de muren
De verwilderde, scheefgezakte dakgoot
En het mulle zand tussen de bakstenen
Toch nog enige verborgen schoonheid ontdekt

Sofie, leerling van GA

Essay over religie

Het theaterstuk "The broken circle breakdown featuring the cover-ups of Alabama" is het verhaal van twee mensen die hun dochtertje aan kanker verloren hebben en proberen om dit verlies een plaats te geven in hun leven. Elise doet dit door steun te zoeken bij God, hopenoend dat zij en haar dochtertje ooit weer zullen herenigd zijn in de hemel. Didier is woest en kan niet snappen dat zijn ex-vriendin steun en troost zoekt bij een concept dat niet bestaat. Bidden gelovige mensen dan tot iemand die niet bestaat? Hoe kan het dat zo'n jong meisje gewoon sterft?

Voor onze voorouders waren deze vragen niet moeilijk. Alles was immers verklaarbaar: God bestond en was de oorzaak van ziektes, de dood, natuurrampen, kortom alles. Later kwam de wetenschap en sprak deze stelling tegen. We zouden kunnen zeggen dat de wetenschap het geloof vervangen heeft. Wetenschap beloofde, net als God, een verklaring te bieden voor alle problemen. Maar kan ze dat wel? De dood verklaren of zelfs

stoppen, zal de wetenschap ooit zo ver geraken? En als er dan iemand sterft, mogen we dan geen verdriet hebben of steun zoeken bij een God? Sommigen denken dat gelovigen vrij naïeve mensen zijn die God nodig hebben om hun leven zin te geven. Maar gelooft niet iedereen in iets? Wetenschappers geloven dat natuurkunde 'alle antwoorden' heeft. Is dat dan geen soort geloof?

© Original Artist
Reproduction rights obtainable from
www.CartoonStock.com

search ID: vsh0212

naar foto's van mijn overleden dierbaren kijk. Het eerste is: ze zijn allemaal verdwenen. Dat kan ik niet goed begrijpen. Voor mijn gevoel kunnen ze niet weg zijn. Hoe kan alles oplossen? De levens, de beelden op die foto's, alles wat ze gevoeld en gedacht hebben. Dat kan niet.'

Dit zijn vragen die ik mezelf ook stel, maar ik kan er geen antwoord op vinden. Misschien is het ook beter zo. Laat elke mens maar zijn of haar eigen fantasie hebben over wat er gebeurt met de mensen die ze liefhebben of

liefhadden. Laat iedereen voor zichzelf beslissen waar zij denken dat hun geliefden zich bevinden. Voor wetenschappers is dat onder de grond, terwijl ze opgegeten worden door insecten, voor gelovigen is dat in de hemel, waar ze heerlijke vanillepudding met gouden lepeltjes eten.

In het toneelstuk wordt ook aangehaald dat geloof vooruitgang lam legt, bijvoorbeeld met de delicate zaak over stamcelonderzoek. De katholieke president Bush vond dit moreel niet kunnen. Hierover zijn mensen, die geconfronteerd worden met mensen die echt nood hebben aan deze stamcellen, woedend. Maar moet men gelovig zijn om moreel te kunnen zijn? Menselijke embryo's creëren en dan gebruiken voor wetenschappelijk onderzoek, is dat wel moreel verantwoord? De EU heeft een wetgeving waarbij men geen menselijke embryo's mag 'produceren' om alleen te gebruiken voor onderzoek. In Nederland is het wel toegestaan om embryo's die overblijven na in vitro te gebruiken voor hun wetenschappelijk onderzoek. In de VS kwam er in augustus 2006 een doorbraak in verband met stamcelonderzoek op embryo's. Vroeger overleefde het embryo niet als men er stamcellen van onttrok, nu zou het embryo wel in leven kunnen blijven. Het ethische dilemma rond het vroegtijdig afbreken van menselijk leven voor wetenschappelijke doeleinden zou hiermee eventueel wegvallen.

"Laat iedereen voor zichzelf beslissen waar zij denken dat hun geliefden zich bevinden."

De vraag dat God nu wel of niet bestaat, is hiermee niet opgelost. Zelfs de wetenschap staat hier machteloos.

Iris, leerling van GC

Nieuwe speelzaal

Tijdens de maand augustus werd de speelzaal een beetje opgefrist en meerbepaald 'het speelmateriaal' werd onder handen genomen. Broeder Marcellin Duyck uit Genva, schrijnwerker, kwam de 4 kickers en de biljart volledig herstellen. Hij heeft ook drie kasten uit het biolokaal aangepast voor een bibliotheek in de speelzaal.

Hartelijk DANK Br. Marcellin.

Het Onze Lieve Vrouwbeeld op de speelplaats van het College werd wit herschilderd op 26-27 augustus. Dit gebeurde vanuit het bovenstaande venster van de 2de verdieping van de humaniora. Het laatste witte kleedje dat "onze Goede Moeder Maria" kreeg dateerde van de jaren 1960. Nu zijn we zeker voorbereid op de oktobermaand (rozenkransmaand).

Kerstverhaal: Marco en zijn vliegende kerstbrief

Marco en zijn moeder woonden in een dorpje hoog in de bergen. Ze waren arm. Marco had geen vader, die was namelijk vertrokken toen Marco geboren was. Marco's moeder was naaister, en verdiende hiermee net genoeg om te overleven.

Op een avond kwam de bakkersvrouw haar nieuwe rok halen die Marco's moeder net had afgewerkt. Ze nam hem en liet 3 goudstukjes en een boekje

achter. "Het is een oude agenda, maar de prentjes zijn prachtig! Hopelijk is het iets voor je." "Dank u wel!" zei Marco blij.

"Voor alle lieve kinderen? Ben ik dan niet lief geweest? vroeg Marco zich af. Ik heb nog nooit een cadeautje van de kerstman gekregen..."

Hij ging met het boekje bij het flakkerende lampje zitten en bekeek de plaatjes. Het plaatje bij de maand december vond hij het mooist. Elk jaar komt de kerstman met zijn rendierslee vanaf de noordpool naar ons toe. Hij brengt cadeautjes mee voor alle lieve kinderen, stond eronder. Voor alle lieve kinderen? Ben ik dan niet lief geweest? vroeg Marco zich af. Ik heb nog nooit een cadeautje van de kerstman gekregen...

"Mama, wat voor cadeautjes brengt de kerstman?" vroeg hij. "Ik geloof dat hij geeft wat de kinderen graag zouden willen hebben," antwoordde zijn moeder. Ze wreef in haar ogen. "Ik zou best een nieuwe lamp willen hebben. Dan zou ik beter licht hebben om bij te naaien. Kom Marco, het is bedtijd," zei ze vermoeid.

Maar slapen deed Marco niet. Hij dacht de hele tijd aan de kerstman. Misschien had de kerstman hem nog nooit een cadeautje gebracht omdat hij niet wist wat Marco wilde hebben. Dat kon toch? Maar hoe moest Marco de kerstman laten weten wat hij graag wilde hebben? Ach, het had ook allemaal geen zin. Verdrietig trok Marco het deken over zijn hoofd. De volgende ochtend kwam Marco Jan, de voerman, tegen. "Ik heb wat voor je meegebracht," fluisterde Jan geheimzinnig. Hij hield iets achter zijn brede rug verstopt. "Wat dan? Een snoepje? Of een paardje van houtsnijwerk?" raadde Marco. "Fout! Helemaal fout!" lachte Jan luid. Op dat moment ging achter hem bol en rood de maan op. "Een ballon!" "Die heb ik op de kermis in Urto voor je gekocht," vertelde Jan. "En er zit speciale lucht in, waardoor hij kan vliegen!"

Voorzichtig pakte Marco het touwtje vast. Hij was er stil van. Jan streek Marco door zijn haar. Toen klom hij weer op zijn slee. "Dank u!" riep Marco hem toe. Dolblij met zijn mooie ballon liep hij weg. Die middag zat Marco op een hekje bij het bos. Verwonderd staaarde hij naar die prachtige felrode ballon. Als Marco het touwtje los zou laten, zou hij tot in de hemel vliegen."Of naar de noordpool!" dacht hij. Opeens begon Marco's hart sneller te kloppen. Misschien kon de ballon zijn wensen naar de kerstman brengen! Marco sprong van het hek en liep naar huis. Daar scheurde hij voorzichtig een blaadje uit zijn schoolschrift. Hij schreef een lange brief:

*Lieve kerstman,
Ik heet Marco en ik ben acht jaar.*

Ik heb een plaatje van u in een agenda gezien en ik heb een paar wensen. Wilt u alstublieft een lamp voor mijn moeder brengen? En ik zou graag warme laarzen willen hebben. Mijn schoenen zijn zo koud in de winter. Als ik maar één ding mag vragen, brengt u dan de lamp alstublieft. Ik hoop dat u mij kunt vinden. Ik woon in Strenca op de berg. Kom alstublieft!
Uw Marco.

Toen vouwde hij de brief op en bond hem aan het touwtje van de ballon. Toen klom hij de berg achter het dorp op, helemaal tot de top.

Lang staarde Marco in de verte. Waar zou de noordpool zijn? Moest hij zijn prachtige ballon nu echt laten gaan? Maar het was de enige manier om zijn brief bij de kerstman te krijgen. Hij keek nog een keer of de knoepjes allemaal goed vast zaten. Toen drukte hij een kus op de dikke wang van de ballon en liet hem los...

Enkele weken later...

"Marco! Marco!" riep zijn moeder enthousiast. "Opstaan!" Marco sprong zijn bed uit en liep snel de trap af. "Wat is er mama?" vroeg hij verbaasd. "Kijk! een nieuwe lamp! Hij is prachtig vind je niet? En hij werkt uitstekend!" riep ze blij. "Oh ja, hier!" zei zijn moeder voor ze hem een verpakte doos aangaf. Marco nam er de verpakking van af en deed het open. "Wow! nieuwe laarzen!" riep hij verwonderd. "Hoe kom je daaraan?"

"Ik heb de oude lamp kunnen verkopen voor een beetje geld en heb de laatste weken wat harder gewerkt en zo een paar jurken sneller kunnen afwerken dan voorzien" zei zijn moeder glimlachend. "Maar hoe DIE lamp hier is terecht gekomen, dat moet je me niet vragen, want dat weet ik zelf niet." Marco keek voldaan door het raam, naar de hemel en zei trots "Dank u!"

Dylan, leerling van 3A

Cinefielen, let op!

Voor de toekenning van de jaarlijkse “Prijs van de Jeugd voor de Internationale Film” wordt andermaal gezocht naar nieuwe kandidaten voor de samenstelling van de jury. De jury wordt jaarlijks gedeeltelijk vernieuwd en filmfans van 15 tot 21 jaar kunnen zich kandidaat stellen.

Indien je meent dat je hiervoor de geknipte persoon bent en je bent bereid om tijdens het komende jaar 25 films (GRATIS) te gaan bekijken, dan stuur je -een gemotiveerde brief aan de voorzitter van de jury: De heer Guido Van Ongeval, Ter Duystlaan 44, 9400 Ninove of je mail je brief naar: info@jekino.be.

In deze brief beschrijf je “waarom je een Prijs van de Jeugd” een goed idee vindt en waarom jij de juiste persoon voor deze jury bent. Verder vermeld je ook: - leeftijd, plaats en datum van geboorte

- adres en telefoonnummer
- studierichting
- eventuele activiteiten in verband met film

De juryleden kunnen de films tijdens het jaar GRATIS bekijken in Première bioscopen te Antwerpen, Brussel, Gent, Leuven, ...

M. Luyckx, leerkracht Nederlands

Nieuws van Born in Africa

Beste leerlingen van het Lutgardiscollege Oudergem,

De opening van de klaskamers is super goed verlopen. De school was heel erg blij met de aanwinst van de 2 extra klaskamers. Mede dankzij jullie hebben we dit kunnen realiseren. Nogmaals hartelijk dank voor jullie bijdrage.

De opening van de klaskamers was een groot succes.

1. volkslied, koorlied en gek

grappig liedje gezongen door Graad 1a

2. kort en mooie
bondige speech van
Belinda

3. kort speech van
Mr Louw de
directeur

4. bordje onthullen
door Euan
Wildeman, Mr
Louw en Isabelle

5. dans olv
Gerlinde,
vrijwilligster met
graad 1b kinderen

6 erehoog voor alle
gasten, dan pas

mochten ze het eerste lokaal binnen. De papieren bloemen met dank u kaartje werden door de graad 1b kinderen uitgedeeld

7. tonen van graad R klas

8. alle bezoekers (rond de 40) naar boven voor receptie

9. powerpoint presentatie over de verschillende momenten van de bouw van de klaskamers

10. hapjes met drank

11. afscheid nemen van de gasten

12. pfff vrijwilligers ruimen op en naar huis de glazen gaan wassen...

Groetjes
Isabelle

PS Heel fier hebben wij ook jullie naam vermeld op het bordje naast de deur van de klaskamer. Mensen zoals jullie met een groot hart mogen niet vergeten worden!

Op dinsdagavond 24 november kwam de schoolraad van het secundair onderwijs voor de tweede keer samen. De belangrijkste onderwerpen van deze vergadering waren de nieuwe inschrijvingsprocedure en de toevoeging van een engagementsverklaring aan het schoolreglement.

Er is voor volgend schooljaar een nieuwe aanmeldings- en inschrijvingsprocedure voor de Brusselse scholen, die gebaseerd is op voorbeelden uit Antwerpen en Gent.

Tijdslijn van de procedure:

- In december moeten de scholen zelf gegevens inbrengen: hoeveel leerlingen kunnen er ingeschreven worden in het eerste jaar...
- In januari: ouders melden zich online aan en maken een keuze (keuze 1,2,...5); ouders ontvangen een bevestiging of weigering van hun keuze; bij bevestiging ontvangen ze een ticket (gebaseerd op volgorde van het online aanmelden) en kunnen ze een afspraak maken voor de definitieve inschrijving die gepland wordt in april.
- In maart: het systeem organiseert carrousel op basis van voorrangsregels: broers en zussen, campusvoordeel ...
- Vanaf april: echte inschrijving

Een andere belangrijke vernieuwing voor volgend schooljaar is "de engagementsverklaring". De omzendbrief voor het Vlaams onderwijs van 27/04/09 bepaalt dat alle scholen vanaf het schooljaar 2010-2011 een engagementsverklaring moeten opnemen in het schoolreglement. Ouders dienen bij inschrijving het schoolreglement met engagementsverklaring te ondertekenen.

" Een andere belangrijke vernieuwing voor volgend schooljaar is *de engagementsverklaring.*"

Een engagementsverklaring is een geheel van wederzijdse afspraken tussen school en ouders. De doelstelling van de engagementsverklaring is de betrokkenheid van ouders bij het schoolgebeuren te vergroten en zo de leerkansen van hun kinderen te vergroten.

E. Marchand, leerkracht Latijn

LCO kleurt je (mid)dag

Wie 's middags goed luistert in de gangen van het LCO hoort het bruisen van de activiteiten achter de deuren van de klaslokalen. Dat komt omdat de leerlingen sinds begin dit jaar tijdens de lunchpauze niet alleen in de bibliotheek, de middagstudie, de middagsport en de ICT- lokalen terecht kunnen, maar ook kunnen deelnemen aan een reeks nieuwe middagactiviteiten:

- Improvisatietheater leert je op een speelser manier omgaan met taal en lichaam.

- Het filmforum biedt leerlingen de mogelijkheid om speelfilms rond bepaalde thema's te zien en te bespreken.

- Met filosofie proberen we de leerlingen vanuit verschillende theorieën te laten redeneren over allerlei topics uit het dagelijkse leven.

- Ook schaken wil de leerlingen een manier van redeneren bijbrengen, maar op een iets speelsere wijze.

- Met Spaans willen we inspelen op de noodzaak van talenkennis in de professionele wereld.

- En voor wie niet graag stilzit, hebben we nog volksdansen. Samen dansen doet hechte banden ontstaan...

Je kan dus merken dat er voor elk wat wils is en dat maakt de middagpauze ongetwijfeld leuker.

Wij zijn alvast heel enthousiast !

S. Dewinkeler, leerkracht geschiedenis

Recensie toneelstuk « The broken circle » KVS

Het thema van het toneelstuk "The broken circle breakdown featuring the cover ups of Alabama" is de onmogelijkheid om te communiceren door een zwaar verlies. Hier gaat het om het verlies van Maybelle, het dochtertje van de twee hoofdacteurs: Johan Heldenbergh in de rol van Monroe alias Didier Bontinck en Mieke Dobbels in de rol van Alabama alias Elise Van de Velde. Je merkt dat er over dit onderwerp is nagedacht. Het gaat niet enkel om het verlies zelf, maar over een belangrijk gevolg dat het teweeg brengt. Zo uit het leven gegrepen zou het kunnen zijn. Volgens mij is dit één van de meest waardevolle onderwerpen waarover een toneelopvoering kan gaan.

Het wordt heel krachtig gespeeld door de acteurs. Didier uit zijn verdriet op een exuberante manier. Die uiting omvat verdriet en woede tegenover religie, die stamcelonderzoek verbiedt, en Amerika. Elise gaat er eerder ingetogen mee om, hoewel hun gesprekken telkens weer eindigen in hevige discussies en scheldpartijen. Een uitvlucht hiervoor zoeken ze in de Country- en Bluegrassmuziek. De muziek verlicht zowaar het geheel. Het toneelstuk is immers rijk aan emoties.

Ik wil toch even een opmerking maken over het taalgebruik, dat ik op verscheidene momenten overdreven vond. Moet er absoluut vuile praat

" Op vlak van decor creëerden de tafeltjes in de zaal een gezellig *jazzeffect*, wat paste bij de muziekstijl."

gebruikt worden om het publiek aan te trekken? Want dit kwam bij mij zo over. Het kan goed zijn dat het bij de rol van de acteurs hoorde, maar er moet ergens toch wel een grens kunnen worden getrokken.

Op vlak van decor creëerden de tafeltjes in de zaal een gezellig "jazzeffect", wat paste bij de muziekstijl.

Mijn conclusie over de opvoering is zeker positief. Wanneer ik de zaal buiten stapte, zinderde de gedachte aan dat diepgaande onderwerp na in mijn hoofd.

Darine, leerling van 6B

Eerste jaar : ontmoetingstweedaagse

Op 1 en 2 oktober ging het 1ste jaar op ontmoetingstweedaagse in Houthalen.

Het was heel erg leuk. Toen we pas aankwamen kregen we onze kamerverdeling, daarna begon er een leuk openingspel. 's Middags kregen we lekker eten.

Daarna nog eens wat spelen in de speeltuin, op de grote trampoline, in de speleobox, enz.

In de namiddag was er een toffe strandwandeling en een activiteit rond pesten. Na het avondmaal hebben we een heel leuke quiz gespeeld tegen 1a1 en 1a3. Die quiz ging over bijna

alles: muziek, aardrijkskunde, media, politiek, en proefjes met eten en drank. Die proefjes waren natuurlijk op punten en wie is er gewonnen? 1a2 !

" In de namiddag was er een toffe strandwandeling en een activiteit rond pesten."

Na die drukke quiz zijn we een wandeling gaan maken in het bos, om een beetje uit te waaien voor het slapengaan. 's Morgens vroeg valies maken, ontbijten en dan weer actie.

De jongens gingen zwemmen, terwijl de meisjes opdrachten moesten doen: touwspringen, in een zak springen, basketten, enz. Na die leuke opdrachten zijn we gaan eten (middag).

Na het eten hebben we een leuk gesprek gehouden over elkaar vertrouwen, niet pesten,... (we hebben daar veel geleerd). De meisjes zijn ook nog mogen gaan zwemmen.

Na die leuke tweedaagse was het tijd om terug naar school te gaan. De leerkrachten zeiden dat de sportiefste klas 1a2 was. We stapten met een heel goed humeur in de bus richting Lutgardiscollege.

Denise, Zara, Melina en Mathilde, leerlingen van 1a2

Leren leren met LEGO

De Goede Heilige Man is net voorbij ons huisje gekomen en hij heeft ons ook een beetje psychologisch inzicht gebracht in hoe we studeren.

Denkt u maar eens na over wat uw zoon of dochter aan de Sint vroeg, en vooral over hoe hij/zij er dan mee speelde. Blijkbaar zijn er vier leerstijlen te onderscheiden. Nemen we het educatiefste speelgoed: LEGO.

Pedagoog David Kolb beweert dat elk kind een dominerende leerstijl heeft. Een leerstijl is een bepaald gedrag dat iemand vertoont bij het leren van iets nieuws. Kolb onderscheidt: experimenteren, waarnemen, analyseren en toepassen. Bij een normaal leerproces zouden de vier verschillende leerstijlen beurtelings aan bod moeten komen opdat iedereen zich aangesproken voelt.

Deze theorie is niet wetenschappelijk onderbouwd, maar elke studerende mens zal er wel iets van zichzelf in herkennen.

Laten we teruggaan naar de LEGO. Als je die doos in handen krijgt, dan kun je meteen aan de slag gaan en erop los bouwen. We zien wel wat het resultaat is en indien nodig, passen we het aan of beginnen we opnieuw. Dat zou het experimenterende kind doen.

" Normaalgezien zal afhankelijk van de leeftijd de leerstijl evolueren van waarnemen en experimenteren naar analyseren en toepassen.."

Je kunt ook eerst alle blokjes mooi apart leggen en nadenken over kleuren of vormen. Zo kom je ook te weten wat je het best gebruikt om je auto, boot of huis te bouwen. Zo gaat de analyserende leerling te werk. De meeste kinderen zullen de foto's bekijken en imiteren. Dat is de leerstijl "waarnemen". Ten slotte kun je ook gewoonweg toepassen: je volgt exact het stappenplan dat in het boekje staat. Succes verzekerd.

Verloopt het in werkelijkheid zo gescheiden? Normaalgezien zal afhankelijk van de leeftijd de leerstijl evolueren van waarnemen en experimenteren naar analyseren en toepassen. Een klein kind zal behoefte hebben aan iemand die het hem/haar toont of aan prentjes, terwijl een ouder kind systematischer te werk zal gaan door eerst alles te analyseren en dan toe te passen.

Nadat het oudere kind alles mooi volgens plan gebouwd heeft, zal hij opnieuw beginnen te experimenteren door stukjes toe te voegen, door nieuwe constructies te maken en zo draait de leercirkel verder.

Een leerkracht zou dus in de klas voor elke leerstijl een activiteit moeten verzinnen. Helaas beperken de meeste leerkrachten zich tot het onderwijzen aan het bord: regels en toepassen. Voor experiment of waarneming is er weinig aandacht. Dat heeft deels te maken met een gebrek aan tijd omdat het leerplan zwaar gevuld is. Experimenteren lijkt immers tijdverlies (waar ligt de grens, wanneer heeft iemand voldoende kunnen “spelen”?).

Als leerlingen enkel moeten vanbuiten leren en niet leren analyseren of toepassen, dan moet de leerkracht dringend zijn werkwijze bijstellen. Leraren leren immers tijdens de opleiding dat ze hun leerlingen op z'n minst ook moeten laten waarnemen. Dat kan door de les te laten beginnen met een concrete situatie waaruit de regels worden afgeleid. Dat kan door voorbeelden te geven en de leerlingen te vragen naar analogie van die voorbeelden (imitatie) te werken.

Alleszins kunnen ouders ook hun kinderen helpen bij het studeren als ze rekening houden met de verschillende leerstijlen. Geef meer voorbeelden bij de leerstof (waarnemen) of deel de leerstof in stappen in (toepassen). Als jonge kinderen aan het spelen zijn, doen ouders dit automatisch. Dus waarom ook niet op latere leeftijd?

M. Luyckx, leerkracht Nederlands.

Huwelijk

Mevrouw Anneke Vanhout (wiskunde) met de heer Roel Buys, 3 oktober 2009.

De heer Ward Rogge (godsdienst) met mevrouw Joni Sabbe, 19 december 2009.

Geboort

Lasse, 9 november 2009, zoon en eerste kindje van mevrouw Sarah Knops (LO, biologie) en Hannes Geyskens (oud-leerkracht).

Tim, 1 december 2009, zoon en eerste kindje van mevrouw Els Debecker (Nederlands, Engels).

Eva, 30 november 2009, dochter en derde kindje van mevrouw Rita Dewilde (wiskunde)

Overlijden

Joris Detemmerman, oud-leraar, op 19 oktober 2009.

Eric Kuik, vader van Maurits (3A), op 4 november 2009